

Αλέξανδρος Μαραγκουδάκης

Υπνωτίζοντας την Άννα

Αθήνα 2018

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η υιοθετημένη Άννα πηγαίνει με τη θετή της μητέρα Δήμητρα Αργυρίου στο ιατρείο της Παιδοψυχολόγου Έλενας Δαβάκη. Έχει πλέον φτάσει στα δεκαεπτά της και ακόμα δεν έχει καταφέρει να μιλήσει. Όμως οι εξετάσεις της δεν δικαιολογούν το πρόβλημα.

Η Έλενα, χρησιμοποιώντας μια νέα πρωτοποριακή μέθοδο ψυχανάλυσης με ύπνωση θα προσπαθήσει να βοηθήσει την Άννα καθώς πιστεύει πως το πρόβλημα της, έχει δημιουργηθεί έπειτα από παρελθοντικές εμπειρίες οι οποίες της προξένησαν ισχυρό τραυματικό σοκ. Σκοπός της είναι να βρει τα τραύματα αυτά και να τα θεραπεύσει.

Ταυτόχρονα, η Έλενα έχει ζητήσει τη βοήθεια του Αντώνη Κυπραίου, ενός ιδιωτικού ντεντέκτιβ, για να ερευνήσει τα στοιχεία θανάτου της δικής της κόρης που είχε χάσει αμέσως μετά τη γέννα.

Η ιστορία εξελίσσεται καθώς οι ήρωες φτάνουν στα όριά τους. Κάποιοι από αυτούς θα περιπλανηθούν σε απόκρυφα μονοπάτια. Όμως στο τέλος, όλοι θα πρέπει να αντιμετωπίσουν την αλήθεια.

Ο Αλέξανδρος Μαραγκουδάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Είναι Αξιωματικός στο Πολεμικό Ναυτικό. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα δημιουργικής γραφής. Έχει γράψει τα θεατρικά έργα Η Θάλασσα και Πύλη Μετρό. Το θεατρικό έργο Πύλη Μετρό (υπό έκδοση από τις εκδόσεις Βακχικών) απέσπασε έπαινο στον 39^ο Πανελλήνιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών. Υπήρξε στους φιναλίστ στο Video Poetica 2020 International Literature Competition by London Greek Film Festival & Cosmocinema στην κατηγορία Stage Plays.

Τηλέφωνο επικοινωνίας : 6943106386

E-mail: alexismrg@gmail.com

Το θεατρικό έργο Υπνωτίζοντας την Άννα του Αλέξανδρου Μαραγκουδάκη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση –

Όχι Παράγωγα Έργα]

Για κάθε μεταποίηση, θεατρική παράσταση και κάθε άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση του συγγραφέα.

Το θεατρικό έργο Πύλη Μετρό αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ANNA : Μεγάλωσε σε ίδρυμα. Δεκαεπτά ετών.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΓΥΡΙΟΥ : Θετή μητέρα της Άννας. Πενήντα πέντε ετών.

ΕΛΕΝΑ ΔΑΒΑΚΗ : Παιδοψυχολόγος. Πενήντα ετών.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ : Ιδιωτικός ντεντέκτιβ. Σαράντα ετών.

ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ : Τριάντα ετών.

ΣΚΗΝΗ 1

(Απαλή μουσική πιάνου ακούγεται από το ραδιόφωνο στο εσωτερικό του ιατρείου της Παιδοψυχολόγου Έλενας Δαβάκη. Εκείνη κάθεται απορροφημένη στο γραφείο της με ένα σωρό βιβλία και ντοσιέ ανοιγμένα. Μπροστά από το γραφείο, δυο ευρύχωρες πολυθρόνες και δίπλα ένας αναπαυτικός ανάκλινδρος καναπές. Το κουδούνι του θυροτηλέφωνα που βρίσκεται δεξιά της χτυπάει. Η Έλενα πατάει το κουμπί ενδοεπικοινωνίας.)

ΕΛΕΝΑ

Παρακαλώ;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Κυρία Δαβάκη;

ΕΛΕΝΑ

Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Η Δήμητρα Αργυρίου είμαι, που σας είχα πάρει τηλέφωνο για την κόρη μου την Άννα.

ΕΛΕΝΑ

Αα ναι. Σας ανοίγω. Το ασανσέρ είναι μπροστά
δεξιά. Ανεβείτε στον τρίτο.

(Η Έλενα πατάει το κουμπί για να ανοίξει η εξώπορτα της πολυκατοικίας. Μετά σηκώνεται και κατευθύνεται στο σαλόνι υποδοχής που βρίσκεται έξω από το γραφείο της. Ξεκλειδώνει τη πόρτα ασφαλείας και την αφήνει λίγο ανοιχτή. Έπειτα επιστρέφει στο γραφείο της, κάθεται στη καρέκλα και κλείνει το ραδιόφωνο. Το κουδούνι της εξώπορτας χτυπά.)

ΕΛΕΝΑ

Ανοιχτά είναι. Περάστε.

(Η Δήμητρα μπαίνει στο σαλόνι υποδοχής χέρι χέρι μαζί με την δεκαεπτάχρονη Άννα. Το κορίτσι προχωράει δισταχτικά κοιτάζοντας συνεχώς τη πόρτα πίσω του. Φτάνουν στο γραφείο της Έλενας η οποία σηκώνεται για να τους χαιρετήσει.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Επιτέλους σας ήρθαμε κυρία Δαβάκη!

ΕΛΕΝΑ

Καλώς ήρθατε! Παρακαλώ, ας μιλάμε στον ενικό καλύτερα!

ΔΗΜΗΤΡΑ

Θα σου το πρότεινα και εγώ!

ΕΛΕΝΑ

Η Ψυχολογία είναι μια επιστήμη που αν μη τι άλλο χρειάζεται οικειότητα και εμπιστοσύνη για να λειτουργήσει εποικοδομητικά!

ΔΗΜΗΤΡΑ

Έχεις απόλυτο δίκιο!

ΕΛΕΝΑ

Και από εδώ (γυρνάει προς τη Άννα); Το γλυκό μας κορίτσι! Γεια σου Άννα! Χαίρομαι πολύ που σε γνωρίζω! Εγώ είμαι η Έλενα!

(Η Έλενα απλώνει το χέρι της για να την χαιρετήσει αλλά η Άννα είναι εντελώς αφηρημένη.)

ΕΛΕΝΑ

Ελάτε να κάτσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Εεε ... πριν ξεκινήσουμε... να μιλήσουμε λίγο ιδιαίτερος;

ΕΛΕΝΑ

Βεβαίως. Έλα καλή μου (συνοδεύει το κορίτσι προς το σαλόνι). Κάτσε λιγάκι. Εμείς θα πάμε μέσα στο γραφείο και μετά θα τα ξαναπούμε, εντάξει;

(Η Άννα έχει καρφωμένα τα μάτια της στην εξώπορτα. Μετά από λίγο κάθεται. Η Έλενα κλείνει την ενδιάμεση πόρτα και απομονώνεται με την Δήμητρα στο γραφείο.)

ΕΛΕΝΑ

Πες μου Δήμητρα. Τι έχει η μικρή μας Άννα;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Καταρχάς, θέλω να σε ευχαριστήσω που άλλαξες το πρόγραμμά σου και μας δέχτηκες τόσο γρήγορα. Επίσης, θέλω να σου πω πως είσαι.... πραγματικά... η τελευταία μας ελπίδα!

ΕΛΕΝΑ

Ότι πρόβλημα υπάρχει, θα το βρούμε και θα το λύσουμε. Μην ανησυχείς.

(Η Δήμητρα βουρκώνει εμφανώς συγκινημένη.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Είμαι αγχωμένη... απογοητευμένη...

ΕΛΕΝΑ

(την παρηγορεί)

Έλα! Δεν χρειάζεται να κλαίς!

ΔΗΜΗΤΡΑ

(βουρκωμένη)

Πώς να μην κλαίω... Έχουμε πάει παντού! Κανένας
δεν βρήκε λύση!

ΔΗΜΗΤΡΑ(ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Μετά, διάβασα σε εφημερίδα για τις νέες μεθόδους
που χρησιμοποιείς για θεραπεία, και το ηθικό μου
αναπτρώθηκε! Βρήκα ξανά την ελπίδα και εύχομαι
μέσα από την καρδιά μου πραγματικά, να τα
καταφέρεις!

ΕΛΕΝΑ

Τι ακριβώς συμβαίνει;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Δεν μιλάει Έλενα! Όχι απλά τώρα! Δεν έχει μιλήσει
ποτέ στη ζωή της!

ΕΛΕΝΑ

Από ότι καταλαβαίνω φαίνεται να έχει κάποιας
μορφής αυτισμό. Έχετε κάνει τις απαραίτητες

ιατρικές εξετάσεις; Μαγνητική τομογραφία
εγκεφάλου, ηλεκτροεγκεφαλογράφημα και

(Η Δήμητρα την διακόπτει.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Πέντε χρόνια εξετάσεις κάνουμε. Σε νευρολόγους,
αναπτυξιολόγους, λογοθεραπευτές και ένα σωρό
άλλους. Όμως οι εξετάσεις της δεν έδειξαν πως
υπάρχει κάποιο πρόβλημα. Οι γιατροί δεν ξέρουν
πώς να το εξηγήσουν! Ενώ το παιδί, κλινικά θα
έπρεπε να είναι μια χαρά, εντούτοις, όπως και εσύ
είπες, δείχνει σα να έχει αυτισμό. Παρόλα αυτά
καταλαβαίνει. Πηγαίνει σε ειδικό σχολείο. Φαίνεται
έξυπνη! Αλλά δεν λέει ούτε λέξη.

ΕΛΕΝΑ

Κατάλαβα. Οπότε σίγουρα το πρόβλημα της μικρής
μας Άννας δεν είναι παθολογικό (γράφει κάτι
σημειώσεις στο σημειωματάριο της) αλλά καθαρά
ψυχολογικό, μπορεί και ψυχοσωματικό. Να σε
ρωτήσω. Η Άννα, αν θυμάμαι καλά μου είχες πει ότι
είναι δέκα ...

ΔΗΜΗΤΡΑ

Δεκαεπτά χρονών.

ΕΛΕΝΑ

Και κάνετε ενδελεχείς εξετάσεις τα τελευταία πέντε χρόνια.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ναι.

ΕΛΕΝΑ

Τα προηγούμενα χρόνια, μιλούσε;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Απ' όσο ξέρω ... όχι.

(Η Έλενα δείχνει να ξαφνιάζεται από αυτή την απάντηση.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Να σου εξηγήσω. Η Άννα είναι υιοθετημένη. Είμαι 55 χρονών. Δεν κατάφερα ποτέ να κάνω δικά μου παιδιά. Όχι από επιλογή. Απλά ποτέ δεν βρήκα, ας πούμε τον κατάλληλο άνθρωπο. Όταν πριν από πέντε χρόνια αποφάσισα να υιοθετήσω ένα παιδάκι, δεν φαντάζεσαι τι δυσκολίες συνάντησα! Αν και κατάγομαι από σχετικά εύπορη οικογένεια, θα μπορούσα να στηρίξω την υιοθεσία ενός παιδιού. Να μπορώ να του προσφέρω τα απαραίτητα και ακόμα

περισσότερα. Όμως ο νόμος είναι πολύ αυστηρός!
Βλέπεις, ήμουν μεγάλη σε ηλικία και χωρίς
σύζυγο. Προσπαθούσα να βρω μια λύση. Μέχρι που
συνάντησα την Άννα. Ήταν δώδεκα χρονών τότε.
Από μωρό σε Ίδρυμα. Επειδή δεν είχε μιλήσει ποτέ
στη ζωή της, δεν την ήθελε κανένας! Μόνη στα
αζήτητα. Τους παρακάλεσα πολλές φορές. Μετά από
αρκετές αιτήσεις και συνεχής επιστολές, κατάλαβαν
πως μαζί μου θα είχε μια καλύτερη ζωή και ένα
σίγουρο μέλλον. Ήμουν για εκείνη ότι και αυτή για
εμένα. Η μόνη επιλογή.

ΔΗΜΗΤΡΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Δεθήκαμε σχεδόν αμέσως. Την αγαπώ αφάνταστα,
όπως πιστεύω και εκείνη! Η ζωή μας τα τελευταία
πέντε χρόνια είναι υπέροχη! Αλλά δεν μπορώ να
δεχτώ (βουρκώνει)...

ΔΗΜΗΤΡΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Δεν μπορώ να παρατήσω τις προσπάθειες, μέχρι να
καταφέρει να μιλήσει! Είναι ο σκοπός της ζωής μου!
Αυτό και το να είναι πάντα ευτυχισμένη και
ασφαλής!

ΕΛΕΝΑ

Είναι προφανές ότι πρέπει να έχει υποστεί κάποιο σοβαρό τραυματικό σοκ. Μάλιστα από πολύ μικρή ηλικία. Δεν θεραπεύτηκε από την αρχή, και έτσι το πρόβλημα έγινε μόνιμο.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Αλλά πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε. Αν και είναι δύσκολο, δεν είναι ακατόρθωτο. Η νέα μέθοδος παιδοψυχολογικής ανάλυσης με ύπνωση είναι πολύ πρωτοποριακή!

ΔΗΜΗΤΡΑ

Αυτό διάβασα. Καθώς και πως μιλάνε με τα καλύτερα λόγια για εσένα! Πως έχεις βοηθήσει, έχεις σώσει πολλά παιδιά με προβλήματα!

(Η Έλενα απλώνει το χέρι της και πιάνει το χέρι της Δήμητρας.)

ΕΛΕΝΑ

Αυτό είναι αλήθεια. Αλλά για να φτάσουμε στην αρχή του προβλήματος, στο τραυματικό συμβάν που στιγμάτισε την Άννα μας, θα πρέπει να έχω την απόλυτη εμπιστοσύνη σου! Θέλω να ξέρω ότι αφού προχωρήσουμε, δεν θα δειλιάσεις και δεν θα φοβηθείς με ότι και αν δεις ή ακούσεις!

ΔΗΜΗΤΡΑ

(αναστενάζοντας)

Αρκεί να ακούσω το παιδί μου να μιλάει και τίποτε άλλο!

ΕΛΕΝΑ

Ωραία. Θα ξεκινήσουμε σταδιακά. Να ξέρεις ότι ανεξάρτητα από άλλες πρακτικές, εμείς θα προσεγγίσουμε το πρόβλημα, κάπως ... πώς να το πω. Ανάποδα.

ΔΗΜΗΤΡΑ

(με απορία)

Δηλαδή;

ΕΛΕΝΑ

Οι περισσότεροι ψυχολόγοι που χρησιμοποιούν πρακτικές ύπνωσης στους ασθενείς τους, προσπαθούν να εισέλθουν στις μνήμες του υποσυνείδητου ξεκινώντας από το παρελθόν, προς το παρών. Όμως πολλές φορές, με αυτόν τον τρόπο, ενώ εντοπίζονται οι τραυματικές μνήμες, αυτές καταστρέφονται, και υπάρχει κίνδυνος να καταστραφούν μαζί τους και άλλες μνήμες, υγιείς.

ΔΗΜΗΤΡΑ

(με απορία)

Έχω μπερδευτεί λιγάκι.

ΕΛΕΝΑ

Στο μυαλό μας, υπάρχει το υποσυνείδητο. Εκεί υπάρχουν όλες οι εμπειρίες της ζωής μας. Οι μνήμες μας. Κάποιες όμορφες και ευχάριστες όπως για παράδειγμα η πρώτη στιγμή που γεννηθήκαμε! Άλλες άσχημες. Κάποιες τραυματικές. Μπορεί πολλές από αυτές να μην τις θυμόμαστε. Αλλά υπάρχουν! Και παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην προσωπικότητα μας και στη μετέπειτα πορεία της ζωής μας. Η σωστή προσέγγιση είναι να βρούμε τις τραυματικές μνήμες και να τις διορθώσουμε, όχι να τις σβήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Και πώς μπορείς να διορθώσεις μία μνήμη;

ΕΛΕΝΑ

Έχει παρατηρηθεί ότι αν κατά την διάρκεια της ύπνωσης ο ασθενής οδηγηθεί σε κάποια τραυματική εμπειρία και ο ψυχολόγος τον βοηθήσει να την αλλάξει, τότε αυτό το τραύμα διορθώνεται.

Φαντάσου για παράδειγμα, μία σκηνή σε ένα έργο η οποία δεν σου αρέσει, αλλά έχεις την δυνατότητα να

την τροποποιήσεις, χωρίς να αλλάξει η δομή και η ιστορία του έργου.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Κατάλαβα!

ΕΛΕΝΑ

Γι' αυτό το λόγο, θα ξεκινήσουμε από το παρόν και σταδιακά θα προχωρήσουμε στο παρελθόν. Θα φτάσουμε μέχρι και την πρώτη της στιγμή αν χρειαστεί. Έτσι θα βρούμε το τραύμα και θα το επουλώσουμε, χωρίς η Άννα να πάθει το παραμικρό!

ΔΗΜΗΤΡΑ

Μακάρι Θεέ μου!

ΕΛΕΝΑ

Όλα καλά θα πάνε! Θα το δεις! Έλα να φέρουμε μέσα το κορίτσι μας να ξεκινήσουμε!

ΣΚΗΝΗ 2

(Η Άννα είναι ξαπλωμένη στον ανάκλινδρο καναπέ που βρίσκεται στο γραφείο με την Έλενα ακριβώς δίπλα της. Ο φωτισμός είναι πολύ χαμηλός. Ίσα που φαίνονται τα πρόσωπά τους. Η Δήμητρα κάθεται σκεφτική στην πολυθρόνα σα να κρύβεται μέσα στις σκιές.)

ΕΛΕΝΑ

Καλό μου κοριτσάκι (χαϊδεύοντας τα μαλλιά της). Δε χρειάζεται να φοβάσαι.

(Της δείχνει ένα εκκρεμές με ένα ρολόι στην άκρη του.)

ΕΛΕΝΑ

Το μόνο που πρέπει να κάνεις είναι να κοιτάς το ρολόι καθώς κουνιέται δεξιά και αριστερά, να χαλαρώσεις και να ακούς τη φωνή μου.

(Η Έλενα κουνάει το ρολόι στο εκκρεμές και καθώς η Άννα έχει καρφωμένα τα μάτια της πάνω του, αρχίζει να της μιλάει.)

ΕΛΕΝΑ

Αισθάνεσαι κουρασμένη. Φαντάζεσαι πως είχες μια γεμάτη ημέρα και πως τώρα θα πρέπει να ξεκουραστείς.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Είσαι στο σπίτι σου. Νιώθεις τα βλέφαρα σου να βαραίνουν.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Τώρα είσαι στο κρεβάτι σου. Νιώθεις την αναπνοή σου να γίνεται πιο αργή.

(Η Άννα κρατάει μετά βίας ανοιχτά τα μάτια της.)

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Αισθάνεσαι να νυστάζεις. Το σώμα σου έχει χαλαρώσει πλήρως.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και ... αποκοιμάσαι!

(Η Άννα κλείνει τα μάτια της.)

ΕΛΕΝΑ

Πώς σε λένε;

ANNA

Άννα.

(Η Δήμητρα, με το που ακούει την Άννα να μιλάει για πρώτη φορά, φέρνει το χέρι στο στόμα της και συγκινημένη προσπαθεί να σκουπίσει τα δάκρυα της.)

ΕΛΕΝΑ

Πως τα πέρασες σήμερα στο σχολείο Άννα μου;

ANNA

Καλά.

ΕΛΕΝΑ

Σου αρέσει το σχολείο;

ANNA

Ναι.

ΕΛΕΝΑ

Τι είναι αυτό που σου αρέσει περισσότερο;

ANNA

Αριθμοί.

ΕΛΕΝΑ

Τι άλλο;

ANNA

Μαθηματικά.

ΕΛΕΝΑ

Αυτό είναι πολύ καλό! Ξέρεις να μου πεις πόσο
κάνει πέντε και πέντε;

ANNA

Δέκα.

ΕΛΕΝΑ

Μπράβο!

(Η Έλενα γυρνάει για λίγο προς την Δήμητρα και μετά το
βλέμμα της επιστρέφει στην Άννα.)

ΕΛΕΝΑ

Πόσο κάνει σαράντα επί εβδομήντα;

(Η Άννα απαντά αμέσως.)

ANNA

Δύο χιλιάδες οκτακόσια.

(Οι δύο γυναίκες έχουν μείνει άφωνες.)

ΕΛΕΝΑ

Είσαι πολύ καλή!

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

Έχεις φίλους στο σχολείο;

ANNA

Έναν.

ΕΛΕΝΑ

Υπέροχα! Πώς τον λένε;

ANNA

Νικόλα.

ANNA (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Νικόλας. Πλάκα.

ΕΛΕΝΑ

Τι; Για πες.

(Η Έλενα κοιτάζει τη Δήμητρα ικανοποιημένη που η Άννα είπτε κάτι χωρίς να τη ρωτήσει.)

ANNA

Πέντε και πέντε πενήντα πέντε.

ΕΛΕΝΑ

Αφού πριν μου είπες ότι πέντε και πέντε κάνει δέκα;

ANNA

Νικόλας πενήντα πέντε.

ΕΛΕΝΑ

Αα ο Νικόλας το είπτε! Τώρα το κατάλαβα. Χαίρομαι που περνάς τόσο όμορφα εκεί. Πες μου τώρα γλυκεία μου. Ποια ήταν η ομορφότερη στιγμή σου σήμερα;

ANNA

Δήμητρα. Σπίτι.

(Η Δήμητρα σκουπίζει τα δάκρυα της.)

ΕΛΕΝΑ

Την αγαπάς τη Δήμητρα;

ANNA

Την ...

ΕΛΕΝΑ

Ναι Άννα μου;

ANNA

Αγαπάω.

(Η Έλενα γυρίζει χαμογελώντας προς τη Δήμητρα καθώς εκείνη συνεχίζει να κλαίει βουβά από χαρά.)

ΕΛΕΝΑ

Τώρα Άννα μου είσαι ξεκούραστη.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Αισθάνεσαι πως θέλεις να ξυπνήσεις.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και μόλις τώρα ... ανοίγεις τα μάτια σου και ξυπνάς.

(Τα φώτα δυναμώνουν και η Άννα ανοίγει τα μάτια της. Η Έλενα την χαϊδεύει στα μαλλιά.)

ΕΛΕΝΑ

Είσαι καλά κοριτσάκι μου;

(Η Άννα γνέφει καταφατικά.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Άννα;

ΕΛΕΝΑ

Είναι πολύ νωρίς ακόμα Δήμητρα. Αλλά είμαστε σε καλό δρόμο!

ΔΗΜΗΤΡΑ

Σε ευχαριστώ πολύ! Πραγματικά ...

ΕΛΕΝΑ

(χαμογελώντας)

Δε χρειάζεται να με ευχαριστείς για τίποτα. Το κορίτσι μας τα κατάφερε όλα! Και θα τα καταφέρει ακόμα περισσότερο (χαϊδεύοντας στοργικά το πόδι της Άννας).

ΕΛΕΝΑ(ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Λοιπόν. Τώρα που ξέρουμε πως προχωράμε καλά, δεν θα πρέπει να το αφήσουμε. Να βρισκόμαστε τακτικά.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ναι. Όποτε μου πεις!

ΕΛΕΝΑ

Μια φορά την εβδομάδα. Ίδια μέρα και ώρα. Πως σου φαίνεται;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Κανένα πρόβλημα!

(Η Δήμητρα ανοίγει τη τσάντα της και βγάζει το πορτοφόλι.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

(δισταχτικά)

Να σε πληρώσω ...

ΕΛΕΝΑ

(χαμογελώντας)

Μα δεν κάναμε ακόμα τίποτα.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Σε ευχαριστώ πολύ Έλενα. Μέσα από την καρδιά μου!

(Η Δήμητρα φοράει το παλτό της και βοηθάει την Άννα με το μπουφάν της.)

ΕΛΕΝΑ

Στο καλό! Γεια σου Άννα μου, θα τα ξαναπούμε την
ερχόμενη βδομάδα!

(Η Δήμητρα και η Άννα φεύγουν από το ιατρείο. Η Έλενα
κάθεται στο γραφείο της σκεφτική. Μετά από λίγο τα
φώτα χαμηλώνουν και ένα απαλό φως την φωτίζει από
ψηλά. Οι σκέψεις που έχει στο μυαλό της
απελευθερώνονται.)

ΕΛΕΝΑ

Πραγματικά ... δεν ξέρω τι είναι πιο επώδυνο.
Να χάσεις ένα μωρό στη εγκυμοσύνη; Να γεννηθεί
άρρωστο και να πεθάνει; Εμένα το κοριτσάκι μου
έζησε πέντε λεπτά ... Να μεγαλώνει με την
αρρώστια; Και μέχρι τότε;

ΕΛΕΝΑ(ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και δεν είναι εγωιστικό! Όχι καθόλου! Γιατί όταν το
παιδί σου είναι βαριά άρρωστο, το πρόβλημα αυτό το
αντιμετωπίζει πρώτα το παιδί. Οι γονείς, οι σωστοί
γονείς που δεν παρατάνε τα παιδιά τους, είναι μαζί
τους. Από κοντά. Να βοηθήσουν. Να τρέξουν. Αλλά
στην ουσία, θα είναι πάντα πίσω του σε αυτή τη
δύσκολη ανηφόρα. Τον σταυρό ...

ΕΛΕΝΑ(ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Τον σταυρό τον κουβιάνε τα παιδιά.

ΣΚΗΝΗ 3

(Η Έλενα βρίσκεται στο γραφείο του ιδιωτικού ντεντέκτιβ Αντώνη Κυπραίου. Η ατμόσφαιρα είναι κάπως αποπνικτική καθώς εκείνος καπνίζει το ένα τσιγάρο μετά το άλλο.)

ΕΛΕΝΑ

Τι βρήκες;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Είχες δίκιο! Η υπόθεση βρωμάει! Αρκεί μόνο να σου πω πως ψάχνουν και άλλοι συνάδελφοι το συγκεκριμένο μαιευτήριο. Συγκεκριμένα ένας δικός μας, ανέλαβε μια περίπτωση ... πώς να το πω. Αλλόκοτη.

ΕΛΕΝΑ

(με απορία)

Τι περίπτωση δηλαδή;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ο πελάτης του είναι από την Αθήνα. Αυτός και η γυναίκα του είχαν χάσει το αγοράκι τους στη γέννα. Η γυναίκα είχε μπει στον μήνα της όταν έπαθε

αποκόλληση πλακούντα. Μόλις που την πρόλαβε και πήγαν στο μαιευτήριο. Παραλίγο να πεθάνει!

ΕΛΕΝΑ

Το αγοράκι;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Δεν τα κατάφερε! Ή έτσι τους είπανε...

ΕΛΕΝΑ

Τι εννοείς;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Το παιδί γεννήθηκε με καισαρική. Η γυναίκα σε νάρκωση, ο πατέρας στην αίθουσα αναμονής. Δεν το είδαν καθόλου. Μετά δείξανε στον πατέρα ένα σκεπασμένο σεντόνι και του είπανε ότι θα ήτανε καλύτερα να μη το έβλεπε. Πώς είχε γεννηθεί "τερατάκι" και διάφορα άλλα όπως ότι δεν θα έπρεπε να έχουν τέτοια εικόνα αποτυπωμένη στο μυαλό τους, πως είναι νέοι και θα πρέπει να προσπαθήσουν να κάνουν άλλο παιδί και πως θα ήτανε καλύτερα να συμπαρασταθεί στη γυναίκα του αυτές τις δύσκολες στιγμές. Και ο πατέρας ... τους άκουσε.

(Η Έλενα έχει συγκλονιστεί.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Οι γονείς ήτανε απαρηγόρητοι. Έγινε η κηδεία και όλα τα προβλεπόμενα, φυσικά χωρίς να ανοιχτεί το φέρετρο,. Και εδώ είναι που ξεκινάει η υπόθεση. Δέκα χρόνια μετά.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Ο πατέρας είχε πάει στη Θεσσαλονίκη για επαγγελματικούς λόγους. Και μια μέρα, καθώς περνούσε από την πλατεία Αριστοτέλους, είδε ένα αγοράκι σαν να βλέπει τον εαυτό του σε καθρέφτη!

(Η Έλενα εμφανώς σοκαρισμένη σηκώνεται από την καρέκλα έχοντας το χέρι στο στόμα της, βηματίζοντας αμήχανα.)

ΕΛΕΝΑ

(συγκλονισμένη)

Δεν το πιστεύω!

ΑΝΤΩΝΗΣ

Αυτό είπε και εκείνος.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Δεν μπορούσε να του μιλήσει καθώς ήτανε με τους γονείς του. Όμως βρήκε το κουράγιο και τους ακολούθησε. Έφτασε μέχρι το σπίτι τους. Μετά γύρισε στην Αθήνα και απευθύνθηκε στον συνάδελφό που σου ανέφερα και εκείνος με τη σειρά του, άρχισε το ψάξιμο. Πόσο χρονών είναι το αγοράκι ξέρεις;

ΕΛΕΝΑ

(ψιθυρίζοντας)

Δέκα;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ναι. Δέκα...

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

Εσύ; Έμαθες τίποτα;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Πριν ξεκινήσουμε, θα ήθελα να μου πεις κάτι που είχα ξεχάσει να σε ρωτήσω στην πρώτη μας συνάντηση.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Πως αποφάσισες να το ψάξεις; Αν όντως το μωρό σου πέθανε ή συνέβη κάτι άλλο; Θέλω να πω ... μήπως υπάρχει κάτι που ξέχασες να μου αναφέρεις;

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

Σε λίγο καιρό θα ήτανε γυναίκα...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Έλενα. Έχουν περάσει τόσο χρόνια.

ΕΛΕΝΑ

Νόμιζα ότι ο χρόνος ήτανε ο καλύτερος γιατρός. Το υπέρτατο φάρμακο. Στην αρχή δούλεψε. Δεν τη ξέχασα, απλά έμαθα να ζω με αυτό.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Σε μερικούς μήνες πλησιάζει η τρίτη εξαετία στο νεκροταφείο. Ή θα πρέπει να ανανεώσω το μίσθιο ή να προχωρήσω σε εκταφή. Όμως πραγματικά φοβάμαι τι θα αντικρίσω! Την αλήθεια ή το ψέμα; Ένστικτο; Προαίσθημα; Πες το όπως θες...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Αν είναι έτσι, καλύτερα να καθίσεις.

(Η Έλενα κοντοστέκεται σα στήλη άλατος και μετά, με αργές κινήσεις πηγαίνει και κάθεται στη καρέκλα.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Προχθές μπήκα μέσα. Είχα μαζί μου μία τσάντα και μια μεγάλη ανθοδέσμη κάνοντας τον χαζομπαμπά. Πέραναγα από όροφο σε όροφο μήπως βρω κάποιο δωμάτιο υπηρεσίας ξεκλείδωτο. Βρήκα ένα και μπήκα. Πήρα μια ρόμπα με το λογότυπο του μαιευτηρίου και παπούτσια, τα έβαλα στην τσάντα και εξαφανίστηκα. Κλειδώθηκα σε μία τουαλέτα περιμένοντας να βραδιάσει και να σχολάσουν οι περισσότεροι. Άλλαξα και βγήκα έξω. Ανέβηκα στον πέμπτο που είναι τα γραφεία του διοικητικού προσωπικού.

ΕΛΕΝΑ

Και πώς μπήκες μέσα;

ΑΝΤΩΝΗΣ

(ανάβει ξανά τσιγάρο)

Με υποτιμάς!

ΕΛΕΝΑ

Τι βρήκες;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Έψαξα στα μητρώα. Την 8^η Ιανουαρίου 1979
γεννήθηκαν στο μαιευτήριο Άρτεμις τρία αγόρια και
δύο κορίτσια. Το ένα κορίτσι το δικό σου και το άλλο
της γνωστής οικογένειας Πανάγου.

ΕΛΕΝΑ

Του εφοπλιστή;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ακριβώς!

ΕΛΕΝΑ

Και που είναι το παράξενο σε αυτό;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Το παράξενο είναι ότι και τα δύο κορίτσια πέθαναν
σχεδόν αμέσως μετά τη γέννα. Βρήκα και τα
πιστοποιητικά θανάτου.

(Ο Αντώνης βγάζει από ένα φάκελο τα πιστοποιητικά και
τα δίνει στην Έλενα.)

ΕΛΕΝΑ

Και που μου τα δείχνεις δεν καταλαβαίνω;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Κοίτα την ώρα θανάτου.

ΕΛΕΝΑ

Στο δικό μου έντεκα και σαράντα δύο το πρωί και της κυρίας Αρετής Πανάγου, μία και σαράντα δύο το πρωί.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Σωστά. Δεν σου φαίνεται παράξενο Δύο κοριτσάκια νεκρά με το που γεννήθηκαν. Ίδια μέρα, ίδια λεπτά της ώρας με μόνη διαφορά στα ψηφία της ώρας! Μηδέν και ένα! Κάτι περίεργο συμβαίνει εδώ!

ΕΛΕΝΑ

Και πάλι. Είναι δέκα ώρες διαφορά.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Έψαξα και τις εφημερίδες για εκείνη την ημέρα μήπως και βρω κάτι.

(Ανοίγει ένα συρτάρι από το γραφείο του και της δείχνει μερικά αποκόμματα εφημερίδων.)

ΠΑΥΣΗ

ΑΝΤΩΝΗΣ

(διαβάζει)

" Η οικογένεια του Εφοπλιστή Πανάγου μεγάλωσε "

" Ένα υγιέστατο κοριτσάκι για την οικογένεια Πανάγου."

" Γεννήθηκε η διάδοχος της δυναστείας Πανάγου."

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και το πιο παράξενο από όλα αυτά ξέρεις πιο είναι;
Οι πρωινές εφημερίδες βγαίνουν στις τρεις με
τέσσερις το πρωί.

ΕΛΕΝΑ

Μήπως θέλανε να το κρύψουνε;

(Ο Αντώνης της δείχνει τα πρωτοσέλιδα της επόμενης
ημέρας.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τη γέννα της χρονιάς; Δεν κρύβεται τέτοιο γεγονός.
Άλλωστε κοίτα τη έγραψαν την επομένη οι εφημερίδες ...

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

(διαβάζει)

" Τελικά δεν τα κατάφερε η μικρή Βασίλισσα."

" Απεβίωσε μετά από δεκαπέντε ώρες."

" Θρήνος για τον εφοπλιστή Πανάγο."

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Ενώ η μικρή τους πέθανε στη γέννα, στις μία και σαράντα δύο το πρωί, εντούτοις έγινε γνωστό ότι πέθανε στις τέσσερις και σαράντα δύο το μεσημέρι.

(Ο Αντώνης δείχνει σκεπτικός.)

ΕΛΕΝΑ

Τι σκέφτεσαι;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ένα σενάριο.

ΕΛΕΝΑ

Δηλαδή;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ότι ενώ το μωρό της Αρετής Πανάγου όντως πέθανε το πρωί, ψάχνανε με κάποιον τρόπο να βρουν άλλο μωράκι. Να γίνει αλλαγή. Αλλά τελικά κάπου στράβωσε η δουλεία και το αφήσανε.

(Η Έλενα έχει σοκαριστεί.)

ΕΛΕΝΑ

Τι μου λες Αντώνη; Πως υπάρχει περίπτωση να είναι ζωντανή; Μας το έδειξαν... Ένα μωράκι! Ένα κοριτσάκι νεκρό!

ΑΝΤΩΝΗΣ

Και αν σας έδειξαν το κοριτσάκι της Αρετής Πανάγου;

ΠΑΥΣΗ

ΑΝΤΩΝΗΣ

Κάτι περίεργο υπάρχει σε αυτή την υπόθεση... Θα το ψάξω και με άλλους.

ΕΛΕΝΑ

Η οικογένεια Πανάγου; Τί έγινε μετά;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ένα χρόνο αργότερα έκαναν ένα αγόρι. Ο πατέρας Πανάγος πέθανε πέρσι.

ΕΛΕΝΑ

Με αυτόν τον καημό θα έφυγε. Όπως και ο άντρας μου...

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Συνέχισε να ψάχνεις. Και κράτα με ενήμερη.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Θα μιλήσουμε μόλις έχω νεότερα.

ΕΛΕΝΑ

Εντάξει. Να προσέχεις.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Μην ανησυχείς.

ΣΚΗΝΗ 4

(Οι εβδομάδες περνούν και κάθε βδομάδα η Άννα με την Δήμητρα πηγαίνουν στο ιατρείο της Παιδοψυχολόγου Έλενας Δαβάκη για την καθιερωμένη θεραπεία. Έχει φτάσει η άνοιξη και η βελτίωση που παρουσιάζει η Άννα είναι εμφανής. Όχι μόνο στην κίνηση της αλλά και στο πρόσωπο της. Είναι χαμογελαστή και καθόλου αφηρημένη. Όποτε βλέπει την Έλενα, πέφτει στην αγκαλιά της. Έχει αρχίσει πλέον να λέει κάποιες λέξεις και μικρές προτάσεις χωρίς να βρίσκεται σε κατάσταση ύπνωσης.)

ΣΚΗΝΗ 5

(Η Δήμητρα είναι στην κουζίνα του σπιτιού της. Μαγειρεύει γεμιστά, το αγαπημένο φαγητό της Άννας. Ένα ενδιάμεσο πάσο χωρίζει την κουζίνα από το κεντρικό καθιστικό όπου κάθεται η Άννα και ζωγραφίζει.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Άννα μου, αν δε σε πειράζει, μπορείς να ανοίξεις το ραδιόφωνο;

(Η Άννα σηκώνεται, πηγαίνει στο πάσο της κουζίνας και ανοίγει το ραδιόφωνο. Καθώς η μουσική πλημμυρίζει το χώρο, η Δήμητρα γυρνά προς την Άννα και αρχίζει να χορεύει κρατώντας τις μαγειρικές κουτάλες της στα χέρια. Η Άννα έχει ξεκαρδιστεί από τα γέλια. Δείχνει χαρούμενη. Έπειτα πηγαίνει και πέφτει στην αγκαλιά της, με τη Δήμητρα να της δίνει ένα στοργικό φιλί στο μέτωπο.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ψυχούλα μου εσύ! Έλα. Μέχρι να τελειώσεις θα είναι έτοιμα τα αγαπημένα σου γεμιστά! Και έχω βάλει και κουκουνάρι και σταφίδες!

(Η Άννα επιστέφει στο καθιστικό ενώ η Δήμητρα βάζει το φαγητό στο φούρνο.)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

"Ακολουθεί έκτακτο δελτίο ειδήσεων."

(Εκείνη τη στιγμή η Δήμητρα φεύγει από την κουζίνα και κατευθύνεται προς τα υπνοδωμάτια.)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

"Μεγάλη αστυνομική επιχείρηση αυτήν την ώρα της Δίωξης Εγκλημάτων κατά Ζωής της Υποδιεύθυνσης Αθηνών, στη μαιευτική κλινική Άρτεμις και στο Ίδρυμα Εγκαταλελειμμένων Παιδιών, Σπίτι για όλα τα παιδιά."

(Με το άκουσμα αυτού του ονόματος η Άννα δείχνει φοβερά ανήσυχη και τρομαγμένη.)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

"Σύμφωνα με πληροφορίες, υπάρχουν στοιχεία πως στην ανωτέρω κλινική δρούσε κύκλωμα εμπορίας παιδιών. Το κύκλωμα είχε πανελλαδική εμβέλεια και πουλούσε νεογέννητα βρέφη σε άτεκνα ζευγάρια έναντι υπέρογκης αμοιβής. Υπάρχουν ενδείξεις πως μέλη του ανωτέρω κυκλώματος συνεργάζονταν και με προσωπικό του Ιδρύματος Σπίτι για όλα τα παιδιά. Αυτή τη στιγμή τα παιδιά μεταφέρονται με ασθενοφόρα σε νοσοκομεία της Αττικής."

(Η Άννα κλείνει τα αυτιά με τα χέρια της και αρχίζει να ουρλιάζει δυνατά. Η Δήμητρα ακούγοντας τη, πηγαίνει γρήγορα προς το σαλόνι.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

(ανήσυχη)

Τι έπαθες κοριτσάκι μου;

(Η Άννα αρχίζει να χτυπιέται σαν υστερική.)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

''Μέχρι στιγμής έχουν συλληφθεί ο Διευθυντής της κλινικής, ο Πρόεδρος του ιδρύματος ενώ πληροφορίες αναφέρουν πως έχουν γίνει προσαγωγές μαιευτήρων και νοσηλευτών. Για οποιοδήποτε πληροφορίες θα σας ενημερώσουμε εκ νέου.''

(Το ραδιόφωνο συνεχίζει τη μετάδοση του κανονικού προγράμματος ενώ η Δήμητρα σοκαρισμένη, προσπαθεί να ηρεμήσει την Άννα. Την παίρνει στην αγκαλιά της σφιχτά και της ψιθυρίζει στο αυτί.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ηρέμησε Άννα μου. Ηρέμησε κοριτσάκι μου. Εδώ είμαι εγώ. Μη φοβάσαι. Κανένας άλλος δεν βρίσκεται εδώ. Μόνο εγώ και εσύ.

(Η Άννα αρχίζει κάπως να ηρεμεί.)

ΠΑΥΣΗ

ANNA

Αυτοί...

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ποιοι;

ANNA

(φωνάζει πιο δυνατά)

Αυτοί!!!

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ποιοι Άννα μου;

ANNA

Αυτοί που πονάνε τα παιδιά.

ΣΚΗΝΗ 6

(Η Δήμητρα και η Έλενα μιλάνε χαμηλόφωνα στο γραφείο του ιατροείου της ενώ η Άννα παίζει με ένα κύβο του Ρούμπικ στο σαλόνι υποδοχής.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Πραγματικά δεν ξέρω πως να το εξηγήσω. Ενώ τη μια στιγμή ήτανε μια χαρά, μάλιστα της χόρευα και γελούσε, με το που έφυγα και πήγα στο υπνοδωμάτιο, άρχισε να ουρλιάζει και να χτυπιέται.

ΕΛΕΝΑ

Και το μόνο που μεσολάβησε ήταν το ραδιόφωνο;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ναι.

ΔΗΜΗΤΡΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Όταν την πήρα στην αγκαλιά μου για να την ηρεμήσω, μου είπε δύο φορές τη λέξη ''αυτοί''. Και όταν τη ρώτησα ποιοι, μου απάντησε επί λέξη '' αυτοί που πονάνε τα παιδιά''.

ΕΛΕΝΑ

Μήπως άκουσε κάτι στο ραδιόφωνο; Κάτι που την πείραξε πολύ;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Δεν ξέρω.

ΕΛΕΝΑ

Η συμπεριφορά της μετά; Πώς ήτανε;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Μέχρι το μεσημέρι ήτανε μαγκωμένη. Στην αρχή φοβήθηκα μήπως αυτό που της συνέβη, την επηρεάσει τόσο πολύ που σταματήσει πάλι να μιλάει. Αλλά ως το απόγευμα ήτανε μια χαρά. Σα να το ξέχασε.

ΕΛΕΝΑ

Πάντως η πρόοδος της μέχρι στιγμής είναι εξαιρετική.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ναι! Στην αρχή ούτε λέξη και τώρα προτασούλες! Μικρές βέβαια αλλά και πάλι μεγάλη βελτίωση!

ΕΛΕΝΑ

Θέλει χρόνο μέχρι να φτάσουμε στο επιθυμητό επίπεδο όπου ο λόγος της θα έχει συνείδηση. Και ακόμα, στις συνεδρίες μας, δεν έχουμε βρει την τραυματική εμπειρία. Θα τη βρούμε όμως, που θα πάει. Να ξεκινήσουμε;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ναι. Πάω να την φέρω.

(Η Δήμητρα σηκώνεται και φέρνει τη Άννα από το σαλόνι. Η Έλενα πηγαίνει στον ανάκλινδρο καναπέ και παίρνει το εκκρεμές στα χέρια της. Τα φώτα χαμηλώνουν.)

ΕΛΕΝΑ

Είσαι έτοιμη Άννα μου;

ANNA

Ναι.

(Η Έλενα κουνάει το ρολόι στο εκκρεμές.)

ΕΛΕΝΑ

Αισθάνεσαι κουρασμένη. Φαντάζεσαι πως είχες μια γεμάτη ημέρα και πως τώρα θα πρέπει να ξεκουραστείς.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Είσαι στο σπίτι σου. Νιώθεις τα βλέφαρα σου να βαραίνουν.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Τώρα είσαι στο κρεβάτι σου. Νιώθεις την αναπνοή σου να γίνεται πιο αργή.

(Η Άννα κρατάει μετά βίας ανοιχτά τα μάτια της.)

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Αισθάνεσαι να νυστάζεις. Το σώμα σου έχει χαλαρώσει πλήρως.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και ... αποκοιμάσαι!

(Η Άννα κλείνει τα μάτια της.)

ΕΛΕΝΑ

Άννα μου σήμερα έχουμε φτάσει σε μία πολύ σημαντική ημέρα! Είναι η μέρα που η Δήμητρα σε πήρε από το Ίδρυμα και πήγατε στο σπίτι σας. Την θυμάσαι αυτή τη μέρα;

(Η Άννα δεν απαντά και δείχνει τρομαγμένη.)

ΕΛΕΝΑ

Άννα;

ΔΗΜΗΤΡΑ

(ψιθυριστά)

Τι συμβαίνει;

(Αμέσως η Έλενα σηκώνει το χέρι της πάνω θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να υπενθυμίσει στη Δήμητρα πως δεν θα πρέπει να διακόπτει. Η Άννα δείχνει αγχωμένη και η ανάσα της γίνεται όλο και πιο βαριά.)

ΕΛΕΝΑ

Με ακούς Άννα;

ANNA

(βαριανασαίνοντας)

Ναι.

ΕΛΕΝΑ

Αυτή η μέρα ήτανε μέρα χαράς. Δεν αισθάνεσαι χαρούμενη;

ANNA

(βαριανασαίνοντας)

Το φως ... με τυφλώνει ...

ΕΛΕΝΑ

Πιο φως Άννα μου;

ANNA

(μιλώντας πιο δυνατά)

Με πονάει... Με πειράζει...

(Η Δήμητρα σοκάρεται με αυτά που ακούει και αρχίζει να κλαίει.)

ΕΛΕΝΑ

Ποιος σε πειράζει;

ANNA

(φωνάζοντας)

Αυτός... Που πονάει τα παιδιά.

ΕΛΕΝΑ

Πώς των λένε; Θυμάσαι;

ANNA

(φωνάζοντας)

Αυτός... με την άσπρη ρόμπα.

ΕΛΕΝΑ

Άννα μη φοβάσαι! Είσαι ασφαλής. Δεν μπορεί πλέον να σε πειράξει.

(Η αναπνοή της Άννας επανέρχεται καθώς ηρεμεί. Η Δήμητρα φαίνεται ανακουφισμένη βλέποντας την έτσι. Όμως η Άννα αρχίζει να ξαναμιλάει. Και η φωνή της αυτή τη φορά είναι πιο ήρεμη από ποτέ.)

ANNA

Τι νόμιζες; Ότι θα σε άφηνα έτσι. Χωρίς αποχαιρετιστήριο δώρο;

(Η Έλενα αντιλαμβάνεται αμέσως ότι τα λόγια αυτά δεν είναι της Άννας.)

ΕΛΕΝΑ

(μιλώντας πιο έντονα)

Τώρα πια είσαι δυνατή! Ελεύθερη!

ANNA

Μη φοβάσαι. Κάτσε κάτω από το φως να σε εξετάσω.

ΕΛΕΝΑ

(υψώνοντας τη φωνή της)

Δεν πονάς. Ότι έγινε εκεί δεν θα σε στοιχειώνει άλλο πια.

ANNA

Τόσα χρόνια περίμενα να μεγαλώσεις και τώρα μας αφήνεις χωρίς ένα γεια; Δεν φτάνει που χάσαμε τα λεφτά μας με εσένα. Εγώ το μερίδιο μου θα το πάρω.

ΕΛΕΝΑ

(φωνάζοντας)

Μην τον φοβάσαι Άννα! Μπορείς!

(Η Άννα ακούγοντας τις φωνές της Έλενας παίρνει δύναμη και κουράγιο.)

ANNA

(φωνάζοντας)

Άφησε μεεε!

ANNA

Μπα; Τώρα μιλάς;

ANNA

(φωνάζοντας)

Αν δε με αφήσεις αμέσως, θα τα πω όλα! Θα τα βροντοφωνάξω με όλη μου τη δύναμη!

ANNA

Και τι θα πεις; Ποιος θα σε πιστέψει;

ANNA

(φωνάζοντας)

Τα πάντα! Τα ξέρω όλα!

ANNA

Δεν με πείθεις κοριτσάκι!

ANNA

(φωνάζοντας)

Μπορεί να μη μιλάω, αλλά ακούω! Και οι τοίχοι έχουν αυτιά! Τα ξέρω όλα! Και για τα μωρά που πουλάτε, και για την Μαρία που πειράξατε!

ANNA

Σςςς. Αν τολμήσεις και πεις το παραμικρό ...

ANNA

(φωνάζοντας)

Άσε με να φύγωω.

ANNA

Ακούς τι σου λέω! Αν πεις κουβέντα θα έρθω να σε βρω και θα σε πετσοκόψω! Και εσένα και την γεροντοκόρη που θα σε πάρει. Και μη νομίζεις ότι δε μπορώ να μάθω που θα μένεις! Φύγε τώρα. Εξαφανίσου!

ΕΛΕΝΑ

(μιλώντας πιο δυνατά)

Τώρα Άννα μου είσαι ξεκούραστη.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

(μιλώντας πιο δυνατά)

Αισθάνεσαι πως θέλεις να ξυπνήσεις.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

(μιλώντας πιο δυνατά)

Και μόλις τώρα ... ανοίγεις τα μάτια σου και ξυπνάς.

(Τα φώτα δυναμώνουν και οι Άννα ανοίγει τα μάτια της. Η Δήμητρα σηκώνεται αμέσως από την πολυθρόνα και την σφίγγει στην αγκαλιά της κλαίγοντας.)

ΕΛΕΝΑ

Άννα μου, είσαι καλά;

ANNA

Ναι.

ΕΛΕΝΑ

Μήπως θέλεις να μου πεις κάτι;

ANNA

Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Δεν καταλαβαίνω... Δεν το διορθώσαμε το τραύμα;

ΕΛΕΝΑ

Μάλλον ... δεν ήταν το πρώτο τραύμα αυτό.

Δυστυχώς θα υπάρχει και άλλο...

ΔΗΜΗΤΡΑ

(συντετριμμένη)

Παναγία μου! Πόσα έχει τραβήξει αυτό το παιδί;

ΕΛΕΝΑ

(αναστενάζοντας)

Πολλά...

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Θα ήθελα να συνεχίσουμε τις συνεδρίες καθημερινά.

Νιώθω πως είμαστε κοντά.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Ναι Έλενα. Αύριο;

ΕΛΕΝΑ

Ναι. Την ίδια ώρα.

ΣΚΗΝΗ 7

(Ο Αντώνης κάθεται σκεπτικός στο γραφείο του, κοιτάζοντας τα έγγραφα του. Το ραδιόφωνο είναι στην διαπασών.)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

''Ο μάρτυρας κλειδί φέρετε να είναι προσωπικό της μαιευτικής κλινικής Άρτεμις. Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, έχει υποδείξει ονομαστικά τα μέλη του κυκλώματος. Η σπείρα η οποία αποτελείται από δύο γυναικολόγους μαιευτήρες και δύο νοσηλεύτες, πουλούσε τα βρέφη έναντι υπέρογκης αμοιβής ενώ είναι πλέον ξεκάθαρο ότι συνεργαζότανε και με τον Πρόεδρο και δύο νοσηλεύτες του Ιδρύματος Εγκαταλελειμμένων Παιδιών, Σπίτι για όλα τα παιδιά''.

(Εκείνη την ώρα χτυπάει το κουδούνι της εξώπορτας. Ο Αντώνης σηκώνεται, κλείνει το ραδιόφωνο και ανοίγει την πόρτα.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τα έμαθες φαντάζομαι;

ΕΛΕΝΑ

Από το πρωί έχουν βουίξει τα κανάλια και οι
σταθμοί!

ΑΝΤΩΝΗΣ

Το θέμα έχει πάρει διαστάσεις! Μίλησα και με έναν
δικό μου μέσα από την Γενική Αστυνομική
Διεύθυνση. Υπολογίζουν πως μέσα σε ένα χρονικό
διάστημα είκοσι ετών, έχουν πουληθεί πάνω από
πενήντα παιδιά. Δεν φαντάζεσαι τι γίνεται. Μέχρι
στιγμής οκτώ οικογένειες, που έχασαν τα μωρά τους
στη γέννα, βρίσκονται στα κεντρικά της
Αστυνομίας. Θα γίνουν και εκταφές.

(Η Έλενα κάθεται σε μια καρέκλα.)

ΕΛΕΝΑ

Φοβάμαι Αντώνη...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τι προτιμάς (καθώς κάθεται στην άκρη του
γραφείου). Να πληρώσεις και να ανανεωθεί το
μίσθιο ή να κάνεις και εσύ την εκταφή; Να μάθεις
την αλήθεια.

ΕΛΕΝΑ

Σκεφτόμουν να την πάρω από εκεί και να την πάω στον πατέρα της. Τον έχουμε θάψει στη γενέτειρά του στο Ρέθυμνο. Αλλά ...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Κοίτα Έλενα. Αντιλαμβάνομαι ότι έχεις περάσει πολλά. Αλλά έχουν περάσει τόσοι μήνες από τότε που ξεκινήσαμε να ψάχνουμε και δεν έχουμε ακράδαντα στοιχεία. Βρισκόμαστε σε αδιέξοδο. Τώρα, έτσι όπως έχει εξελιχθεί η υπόθεση, αν δεν υπάρξει έστω μια ομολογία από τους συλληφθέντες, ίσως θα πρέπει να προχωρήσεις σε εκταφή. Χωρίς στοιχεία... Μόνο με έναν άδειο τάφο θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε...

ΕΛΕΝΑ

(ανασαίνοντας βαθιά)

Το φαντάζομαι.

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

Εν τω μεταξύ, ήθελα να σου πω και κάτι ακόμα. Έχω μία ασθενή, υιοθετημένη από το Σπίτι για όλα τα παιδιά.

(Ο Αντώνης ανάβει ένα τσιγάρο.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Για πες.

ΕΛΕΝΑ

Από ότι φαίνεται, έχει υποστεί σεξουαλική παρενόχληση στο Ίδρυμα, από κάποιον ... γιατρό ή νοσηλεύτη ... δεν ξέρω ακριβώς, ούτε αν έχει γίνει μια ή περισσότερες φορές. Επίσης ανέφερε και ένα άλλο κορίτσι, την Μαρία που πρέπει να έχει υποστεί και εκείνη σεξουαλική παρενόχληση καθώς και ότι ξέρει για τα μωρά που πουλάνε...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Μπορεί να καταθέσει ή ακόμα καλύτερα να έρθει για ταυτοποίηση;

ΕΛΕΝΑ

Δεν νομίζω. Όχι ακόμα τουλάχιστον.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Αν την πιέσεις;

ΕΛΕΝΑ

Όχι. Η κατάσταση της είναι ακόμα κρίσιμη. Δεν μιλάει κανονικά. Το παλεύουμε σιγά σιγά στις συνεδρίες μας. Αν πιεστεί, μπορεί να έχουμε αντίθετα αποτελέσματα και να χειροτερέψει.

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

(σκέφτεται)

Ίσως...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τι;

ΕΛΕΝΑ

Αν καταφέρω να μου πει κάποιο όνομα.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Προσπάθησε το. Στο μεταξύ εγώ θα ξαναβρεθώ και με την άκρη μου στην Γενική Διεύθυνση μήπως μάθω τίποτα περισσότερα για το Ίδρυμα. Πως την λένε την ασθενή σου;

ΕΛΕΝΑ

Άννα.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Επίθετο.

ΕΛΕΝΑ

Μέχρι τα δώδεκα της δεν είχε. Μετά την υιοθεσία πήρε το επίθετο της θετής μητέρας της Δήμητρας Αργυρίου.

(Ο Αντώνης σημειώνει στο μπλοκάκι του.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ωραία. Θα είμαστε σε επαφή.

ΣΚΗΝΗ 8

(Η Άννα κάθεται στο σαλόνι του ιατρείου της Έλενας Δαβάκη καθώς εκείνη και η Δήμητρα συζητάνε στο γραφείο.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

Έχω συγκλονιστεί πραγματικά με όλα αυτά που ακούω; Είναι αλήθεια;

ΕΛΕΝΑ

Δυστυχώς ναι. Και για την κλινική και για το ίδρυμα.

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

Δήμητρα, άκουσες και εσύ η ίδια την Άννα στην τελευταία συνεδρία. Είναι ξεκάθαρα σεξουαλική παρενόχληση και μάλιστα σε ανήλικη. Και η Μαρία; Το άλλο κοριτσάκι; Την είχες δει;

ΔΗΜΗΤΡΑ

Δεν θυμάμαι.

ΠΑΥΣΗ

ΕΛΕΝΑ

Πρέπει να πάμε στην Αστυνομία.

ΔΗΜΗΤΡΑ

Τι να τους πούμε; Ούτε όνομα ξέρουμε ούτε τίποτα.
Και θα δεχτούν οποιοδήποτε στοιχείο έχει βρεθεί σε
συνέδρια ύπνωσης;

ΕΛΕΝΑ

Πιθανότατα όχι. Αλλά αν ξέραμε το όνομα αυτού
του παιδόφιλου, εκείνου του τέρατος που ασελγούσε
σε ανυπεράσπιστα πλάσματα, με την βοήθεια της
Αστυνομίας κάτι θα μπορούσε να γίνει. Ειδικά αν
είναι ένας από τους συλληφθέντες. Η Αστυνομία
έχει τον τρόπο να του παρουσιάσει ότι έχει στοιχεία
και εκείνος από το φόβο του να πέσει σε αντιφάσεις
ή ακόμα καλύτερα να ομολογήσει.

(Η Δήμητρα δείχνει σκεπτική.)

ΕΛΕΝΑ

Πρέπει να υπνωτίσουμε την Άννα. Πρέπει να μας
πει το όνομα του.

(Η Δήμητρα τρομάζει και μόνο στην ιδέα.)

ΔΗΜΗΤΡΑ

(τρομαγμένη)

Όχι όχι. Είναι πολύ επικίνδυνο.

ΕΛΕΝΑ

Τι νομίζεις ότι συνέβη την προηγούμενη φορά. Η Άννα όταν κακοποιήθηκε, δεν μιλούσε. Αλλά όταν κάναμε την ύπνωση την άκουσες με τα ίδια σου τα αυτιά πως του φώναζε! Με την σωστή καθοδήγηση, άλλαξε αυτή την εμπειρία!

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και τώρα, πάλι δίπλα της θα είμαι.

ΔΗΜΗΤΡΑ

(διστακτικά)

Εντάξει. Αλλά σε παρακαλώ να προσέχεις

ΕΛΕΝΑ

Σου υπόσχομαι ότι δεν θα πάθει τίποτα.

ΠΑΥΣΗ

ΔΗΜΗΤΡΑ

Άννα; Έλα κοριτσάκι μου.

(Η Άννα φεύγει από το σαλόνι και έρχεται στο γραφείο. Η Δήμητρα σηκώνεται και την παίρνει στην αγκαλιά της καθώς η Έλενα πηγαίνει στον ανάκλινδρο καναπέ και παίρνει το εκκρεμές στα χέρια της. Τα φώτα χαμηλώνουν.)

ΕΛΕΝΑ

Είσαι έτοιμη Άννα μου;

ANNA

Ναι (ξαπλώνοντας στον ανακλινδρό καναπέ).

(Η Έλενα κουνάει το ρολόι στο εκκρεμές.)

ΕΛΕΝΑ

Αισθάνεσαι κουρασμένη. Φαντάζεσαι πως είχες μια γεμάτη ημέρα και πως τώρα θα πρέπει να ξεκουραστείς.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Είσαι στο σπίτι σου. Νιώθεις τα βλέφαρα σου να βαραίνουν.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Τώρα είσαι στο κρεβάτι σου. Νιώθεις την αναπνοή σου να γίνεται πιο αργή.

(Η Άννα κρατάει μετά βίας ανοιχτά τα μάτια της.)

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Αισθάνεσαι να νυστάζεις. Το σώμα σου έχει χαλαρώσει πλήρως.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και ... αποκοιμάσαι!

(Η Άννα κλείνει τα μάτια της.)

ΕΛΕΝΑ

Πως είσαι γλυκό μου κοριτσάκι;

ANNA

(χαμογελώντας)

Είμαι πολύ καλά!

ΕΛΕΝΑ

Μπράβο Άννα μου.

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Σήμερα είναι το τελευταίο βράδυ που περνάς στο Ίδρυμα. Μία μέρα έμεινε και μετά θα φύγεις από εκεί. Την θυμάσαι αυτή τη μέρα;

ANNA

Ναι. Ανυπομονώ! Θέλω να φύγω από αυτό το
απαίσιο μέρος και να μη ξαναγυρίσω ποτέ!

ΕΛΕΝΑ

Το ξέρω γλυκεία μου. Το ξέρω ...

ΕΛΕΝΑ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Όμως όταν ξημέρωσε, συνέβη κάτι πολύ άσχημο.
Κάποιος ήθελε να σε πειράξει, αλλά μη φοβάσαι.
Δεν τα κατάφερε! Ήσουν πολύ δυνατή και δεν
μπόρεσε να σου κάνει το παραμικρό!

ANNA

Μόλις είχαμε τελειώσει το πρωινό στην τραπεζαρία.
Ένας κύριος με άσπρη ρόμπα με πήρε από το χέρι να
πάμε στο δωμάτιο για να ετοιμάσω τα πράγματα
μου.

ANNA (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

(διστακτικά)

Αλλά ... Με πήγε στο ιατρείο. Μου είπε πως ήθελε
να μου δώσει ένα δώρο πριν φύγω.

(Η Άννα αρχίζει να ανασαίνει πιο γρήγορα.)

ΕΛΕΝΑ

(μιλώντας πιο έντονα)

Πως τον λένε; Θυμήσου το όνομα του!

ANNA

(βαριανασαίνοντας)

Το φώς....το φώς από τους προβολείς με τυφλώνει...

ΕΛΕΝΑ

(μιλώντας πιο έντονα)

Δεν μπορεί να σε πειράξει Άννα! Φοβάται μήπως πεις σε όλους για αυτά που έχει κάνει! Δεν το φοβάσαι! Γιατί ξέρεις το όνομα του! Πως τον λένε;

ANNA

(ανασαίνοντας πιο γρήγορα)

Δεν μπορώ... να ... ανασάνω... Το φώς....το φώς από τους προβολείς με τυφλώνει...

ΕΛΕΝΑ

(φωνάζοντας)

Πως τον λένε;

ANNA

(βήχοντας)

Το φώς ....

ΕΛΕΝΑ

(φωνάζοντας)

Άννα!

(Η Άννα ξαφνικά ανοίγει τα μάτια χωρίς η Έλενα να την έχει ξυπνήσει από την ύπνωση.)

ΠΑΥΣΗ

ANNA

(προς την Έλενα)

Μαμά;

(Η Έλενα τη κοιτάζει σοκαρισμένη.)

ANNA

(με τρεμάμενη φωνή)

Μανούλα μου; Εγώ είμαι. Δεν με αναγνωρίζεις;

(Η Άννα πιάνει το χέρι της Έλενας και το φιλάει βουρκωμένη.)

ANNA

(κλαίγοντας)

Μαμά (πέφτοντας στην αγκαλιά της Έλενας). Μην τους αφήσεις να με ξαναπάρουν μακριά σου!

ΣΚΗΝΗ 9

(Στα γραφεία της Κεντρικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αθηνών. Ο Αντώνης κάθεται σε ένα παγκάκι. Δίπλα του η Έλενα. Περιμένει υπομονετικά να ανοίξει η πόρτα του Αστυνομικού Διευθυντή για να δώσει κατάθεση. Τα μάτια της είναι κατακόκκινα από το κλάμα. Καθώς ο Αντώνης της μιλάει, εκείνη σκουπίζει τα δάκρυα της.)

ΑΝΤΩΝΗΣ

Πόσα έχει περάσει αυτό το κορίτσι; Πολλές φορές αναρωτιέμαι; Υπάρχει Θεός;

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Και αν υπάρχει, τότε γιατί γίνονται τέτοια πράγματα...

ΕΛΕΝΑ

(κλαίγοντας)

Δεν μπορώ άλλο Αντώνη...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τώρα είναι που πρέπει να φανείς δυνατή.

ΕΛΕΝΑ

(κλαίγοντας)

Δεν ξέρω αν κλαίω από πόνο ή από χαρά...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Από χαρά πρέπει να κλαίς. Ότι έγινε έγινε. Δεν μπορείς να γυρίσεις το χρόνο πίσω.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Στην ουσία... είναι σα να ξαναγεννήθηκε το παιδί σου. Αυτό το φώς που τυφλώνει... Ότι και να λένε για μάς τους μπαμπάδες, τίποτα δεν συγκρίνεται με το δέσιμο μιας μάνας με το παιδί της. Αυτή η πρώτη στιγμή της γέννησης, που ένα μωρό έρχεται στον κόσμο τυφλωμένο από το φώς αλλά μέσα σε δευτερόλεπτα αναγνωρίζει την μάνα που το γέννησε... Ναι... Αυτό είναι θαύμα.

(Η Έλενα ξεσπάει σε λυγμούς.)

ΕΛΕΝΑ

(κλαίγοντας)

Μου την πήραν μέσα από τα χέρια μου...

(Ο Αντώνης την παίρνει φιλικά στην αγκαλιά του.)

ΕΛΕΝΑ

(κλαίγοντας)

Και την πέταξαν στο Ίδρυμα... Χίλιες φορές να την έπαιρνε η Αρετή Πανάγου και να είχε μαζί της μια φυσιολογική ζωή...

ΑΝΤΩΝΗΣ

Σςςς, ηρέμησε.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Η Αρετή Πανάγου ποτέ δεν έμαθε την πραγματική εξέλιξη. Όταν της έφεραν το παιδί σου, μίσησε τον άντρα της που σκέφτηκε να κάνει κάτι τέτοιο. Σαν μάνα και αυτή, έστω για λίγο, μπορούσε να φανταστεί τον πόνο μιας άλλης μάνας που θα τις λέγανε ότι το παιδί της είναι νεκρό. Δεν είναι ότι δεν δέχτηκε την Άννα επειδή δεν την ήθελε, αλλά επειδή δεν ήθελε να πάρεις εσύ τη θέση της και να βιώσεις την απώλεια. Ψέματα της είπαν και εκείνης. Ότι τελικά το μωρό επέστρεψε στην μητέρα του, και μέσα στον πόνο και τη θλίψη της... τους πίστεψε.

ΑΝΤΩΝΗΣ (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Αλλά έτσι όπως είχαν εξελιχθεί τα πράγματα ήταν πλέον πολύ αργά. Εσύ νόμιζες ότι το μωρό σου πέθανε από επιπλοκές ενώ η Αρετή Πανάγου πως η κορούλα σου επέστρεψε στην αγκαλιά σου. Η μοίρα της μικρής Άννα ήταν δυστυχώς προδιαγεγραμμένη.

ΠΑΥΣΗ

ΑΝΤΩΝΗΣ

Με τη Δήμητρα έχεις μιλήσει;

(Η Έλενα παίρνει μια βαθιά ανάσα.)

ΕΛΕΝΑ

Άλλος ένας άγγελος που δεν φταίει σε τίποτα.

(Εκείνη τη στιγμή ανοίγει η πόρτα του γραφείου του Αστυνομικού Διευθυντή και ένας Αρχιφύλακας βγαίνει έξω.)

ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ

Η κυρία Δαβάκη;

ΕΛΕΝΑ

Ορίστε.

ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ

Περάστε παρακαλώ.

(Η Έλενα σηκώνεται από το παγκάκι και πριν προλάβει να προχωρήσει προς τη πόρτα, βγαίνει η Δήμητρα. Μόλις είχε τελειώσει η ενημέρωση από τον Αστυνομικό Διευθυντή. Οι

δύο γυναίκες κοντοστέκονται και κοιτάζονται κατάματα.
Λες και ο χρόνος έχει σταματήσει. Έχουν τόσα να πουν,
όμως τα κατακόκκινα μάτια μιλάνε από μόνα τους. Δύο
δευτερόλεπτα, μια ολόκληρη αιωνιότητα. Τόσο κράτησε.
Σχεδόν ταυτόχρονα πέφτει η μία στην αγκαλιά της άλλης.)

ΣΚΗΝΗ 10

(Είναι καλοκαίρι. Η Άννα κάθεται σε ένα παγκάκι στην ακρογιαλιά. Φοράει ένα ριχτό λουλουδένιο φόρεμα. Τα μαλλιά της είναι πιασμένα ψηλά. Ένα μικρό τατουάζ διακρίνεται στο πίσω μέρος του λαιμού της. Δύο καρδιές, η μία μέσα στην άλλη. Αισθάνεται ελεύθερη και ζωντανή. Μια απέραντη ηρεμία καθώς έχει πλάτη όλο το κόσμο και αγναντεύει τη θάλασσα μπροστά της.)

ANNA

Τελικά, ποιος είναι γονιός; Αυτός που φέρνει ένα παιδί στον κόσμο ή αυτός που το μεγαλώνει;

ANNA (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Οι περισσότεροι λένε πως ο γονιός, ο σωστός γονιός, είναι αυτός που σε μεγαλώνει. Αυτός που είναι δίπλα σου στις δύσκολες στιγμές. Αυτός που σε προσέχει και γίνεται ο φύλακας άγγελος σου μέχρι το τέλος.

ANNA (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

Άλλοι λένε πως "Μάνα είναι μόνο μία". Γιατί σαν τη Μάνα, δεν υπάρχει. Δεν συγκρίνεται. Και δεν είναι εγωιστικό. Όχι καθόλου. Γιατί υπάρχουν οι άντρες, οι γυναίκες και οι Μανάδες.

ANNA (ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ)

(Κοιτάζοντας ψηλά στον ουρανό)

Σε ευχαριστώ Θεέ μου! Γιατί είμαι διπλά
ευλογημένη!

(Η Άννα σηκώνεται όρθια καθώς φτάνουν στη παραλία η Έλενα και η Δήμητρα. Στα πρόσωπα και των τριών διακρίνεται η ευτυχία. Η Άννα τις φιλάει και περπατάνε χέρι χέρι στην αμμουδιά.)

ΤΕΛΟΣ

Τι κι αν μεγάλωσα ... Αχ μαμά ...

Όσο ζω, θα σε θυμάμαι ...